

911

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 sierpnia 1954 r.

zmieniające instrukcję o inwestycjach pozalimitowych.

W związku z objęciem działalności inwestycyjnej w zakresie inwestycji pozalimitowych sprawozdawczością Głównego Urzędu Statystycznego oraz sprawozdawczością finansową z działalności inwestycyjnej — na podstawie § 11 ust. 1 pkt 8 uchwały nr 246 Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1953 r. w sprawie inwestycji pozalimitowych (Monitor Polski Nr A-36, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji o inwestycjach pozalimitowych, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 28 maja 1953 r. w sprawie instrukcji o inwestycjach pozalimitowych (Monitor Polski Nr A-58, poz. 737) skreśla się §§ 30 — 35.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr
Minister Finansów: w z. J. Trendla

912

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 27 lipca 1954 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 22 października 1953 r. w sprawie warunków odbywania studiów wyższych oraz uzyskiwania dyplomów ich ukończenia w charakterze eksternistów przez nauczycieli i pracowników kulturalno-oświatowych.

Na podstawie art. 40 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 zarządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 października 1953 r. w sprawie warunków odbywania studiów wyższych oraz uzyskiwania dyplomów ich ukończenia w charakterze eksternistów przez nauczycieli i pracowników kulturalno-oświatowych (Monitor Polski Nr A-99, poz. 1365) wprowadza się zmiany następujące:

1) w pkt 1 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) pedagogiki”,

2) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w wyższych szkołach ekonomicznych na kierunkach studiów:

- a) ekonomika przemysłu,
- b) ekonomika handlu,
- c) finanse i rachunkowość,
- d) towaroznawstwo”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. H. Golański

913

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MIĘSNEGO I MLECZARSKIEGO

z dnia 5 sierpnia 1954 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i usługi nietypowe wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za produkty (wyroby) nietypowe w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się produkty wykonywane na indywidualne zamówienie jednostek gospodarki społecznej, nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja ma charakter niepowtarzalny,

jednostkowy lub małoseryjny, do których wyprodukowania zachodzi konieczność opracowania nowych receptur lub które wykonywane są według warunków technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Za usługi nietypowe uważa się roboty przemysłowe i usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen produktów lub usług, o których mowa w § 1, jest kalkulacja planowanego kosztu własnego sporządzona przez dostawcę według obowiązujących w danym przemyśle wzorów kalkulacji.

2. Kalkulacja powinna być oparta na ścisłych danych technologicznych, w szczególności na recepturach

i normach zużycia na których podstawie dział technologii przedsiębiorstwa wyznacza ilość i rodzaj materiałów podstawowych i pomocniczych oraz czas robocizny bezpośredniej potrzebnych na wykonanie danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej.

3. Komórka planowania przedsiębiorstwa na podstawie otrzymanego materiału, o którym mowa w ust. 2, ustala planowany koszt własny produktu lub usługi według zasad kalkulacji zawartych w obowiązujących instrukcjach branżowych przyjmując:

- 1) koszt materiałów bezpośrednich, pomocniczych oraz opakowania bezpośredniego — według cen obowiązujących w dniu sporządzania kalkulacji; w przypadku konieczności korzystania z obróbki obcej należy w odrębnej pozycji wyszczególnić rodzaj obróbki oraz przewidziany jej koszt (na podstawie cennika bądź w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem dokonującym obróbki);
- 2) koszty robocizny bezpośredniej — według obowiązującego taryfikatora robót i obowiązujących stawek płac;
- 3) koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne, zaopatrzenia materiałowego i zbytu) — według procentowych narzutów wynikających z planu techniczno-ekonomicznego; wyliczenie narzutów kosztów wydziałowych przeprowadza się w oparciu o planowe stawki procentowe poszczególnych wydziałów uczestniczących w wykonaniu danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej.

§ 3. 1. Ceny na produkty i usługi nietypowe, o których mowa w § 1, wykonywane lub świadczone przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego na rzecz jednostek podległych innym ministrom, ustalane będą:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przekracza 10.000 zł — przez dostawcę (wykonawcę) w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca;
- 2) we wszystkich innych przypadkach — Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca.

2. Ceny na produkty i usługi nietypowe, o których mowa w § 1, wykonywane lub świadczone w obrębie przedsiębiorstw podległych Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, ustalane będą:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przekracza 10.000 zł — przez dostawcę (wykonawcę) w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala centralny zarząd przemysłu, któremu podlega dostawca, w porozumieniu z centralnym zarządem przemysłu, któremu podlega odbiorca;
- 2) jeżeli wartość zamówienia wynosi ponad 10.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł — przez centralny zarząd przemysłu, któremu podlega dostawca, w porozumieniu z centralnym zarządem przemysłu, któremu podlega odbiorca, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Departament Planowania Ministerstwa Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego.

§ 4. 1. Upoważnia się do decydowania w sprawie ustalania cen, o których mowa w § 3:

- 1) dyrektorów centralnych zarządów przemysłu Ministerstwa Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego:

a) w razie nieosiągnięcia porozumienia przez dostawców i odbiorców (§ 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1);

b) w przypadkach gdy wartość zamówienia wynosi ponad 10.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł;

2) dyrektora Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego:

a) w razie nieosiągnięcia porozumienia pomiędzy centralnymi zarządami przemysłu (§ 3 ust. 2 pkt 2),

b) w przypadkach gdy wartość zamówienia wynosi ponad 100.000 zł.

§ 5. 1. W przypadku gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 10.000 zł, dostawca (wykonawca) sporządza kalkulację, o której mowa w § 2, i przesyła ją w dwóch egzemplarzach do odbiorcy w terminie 14 dni od daty otrzymania zamówienia (zapytania). Odbiorca zawiadamia dostawcę w terminie 5 dni od daty otrzymania kalkulacji o przyjęciu ceny lub zgłasza w tym terminie zastrzeżenia.

2. Przyjęcie ceny przez odbiorcę następuje w drodze przesłania dostawcy przez odbiorcę 1 egzemplarza kalkulacji podpisanej przez dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu) i głównego (starszego) księgowego.

3. W przypadku nieprzyjęcia ceny odbiorca zgłasza zastrzeżenia co do proponowanej ceny podając poprawki i uwagi do poszczególnych pozycji kalkulacji. Dostawca zawiadamia odbiorcę w terminie 5 dni od daty otrzymania zastrzeżeń (poprawek i uwag) o ich przyjęciu lub skierowaniu wniosku o ustalenie ceny przez organy określone w § 3 ust. 1 i 2 i w trybie określonym w § 7.

§ 6. 1. W przypadku gdy wartość całego zamówienia wynosi ponad 10.000 zł, dostawca przesyła w terminie 14 dni od daty zamówienia wnioski wraz z kalkulacjami w 4 egzemplarzach do ministerstwa, któremu podlega, i w 1 egzemplarzu do odbiorcy.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, przesyła się w przypadku, gdy wartość całego zamówienia:

- 1) wynosi ponad 10.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł — do właściwego centralnego zarządu przemysłu;
- 2) przekracza 100.000 zł — do Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego za pośrednictwem właściwego centralnego zarządu przemysłu, który wprowadza ewentualne korekty, a gdy wyrób będzie produkowany w kilku zakładach — sporządza kalkulację średnioważoną lub własną.

§ 7. 1. Departament Planowania Ministerstwa Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego (centralny zarząd przemysłu) przesyła w terminie 7 dni od daty otrzymania wniosku 2 egzemplarze wniosku i kalkulacji ministerstwu, któremu podlega odbiorca (centralnemu zarządowi), wyznaczając projektowaną wysokość ustalonej ceny. Odbiorca ze swej strony, jeżeli ma zastrzeżenia do otrzymanej kalkulacji, powinien w tym samym terminie podać je do wiadomości swojemu ministerstwu (centralnemu zarządowi).

2. Ministerstwo, któremu podlega odbiorca, może w terminie 5 dni od daty otrzymania wniosku zgłosić zastrzeżenia co do proponowanej ceny przesyłając 1 egzemplarz kalkulacji z poprawkami i uwagami do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych. Niezgłoszenie w powyższym terminie zastrzeżenia uznaje się za dowód zaakceptowania proponowanej ceny.

3. W przypadku niezgłoszenia zastrzeżeń przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca, lub uzgodnienia wysokości ceny Departament Planowania Ministerstwa Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego (centralny zarząd przemysłu) przesyła do dostawcy w terminie następnego 3 dni decyzję o ustaleniu ceny w 2 egzemplarzach. Dostawca obowiązany jest przesłać natychmiast jeden egzemplarz decyzji do odbiorcy.

§ 8. W razie zgłoszenia przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca, zastrzeżeń Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego (Departament Planowania lub centralny zarząd za pośrednictwem Departamentu Planowania), jeżeli za zastrzeżeniami się nie godzi — przesyła w terminie 3 dni od daty otrzymania zastrzeżenia akta do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen), zawiadamiając o tym jednocześnie ministerstwo, któremu podlega odbiorca.

§ 9. W przypadkach określonych w § 3 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684) stosuje się bez względu na wartość całego zamówienia tryb przewidziany

w § 5, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia stosuje się tryb przewidziany w §§ 6, 7 i 8.

§ 10. 1. Za wyjątkowe przypadki w rozumieniu § 4 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. uważa się wykonanie nietypowych skomplikowanych remontów, kiedy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji.

2. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się:

- 1) na podstawie kalkulacji wynikowych uprzednio wykonywanych już przez dostawcę podobnych robót lub usług nietypowych;
- 2) szacunkowo w oparciu o przesłanki techniczne wynikające z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

3. Limit należności ustala dział technologii dostawcy w porozumieniu z komórką kosztów własnych.

4. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się bez względu na wartość całego zamówienia w trybie ustalonym w § 5, z tym że ostateczne rozliczenie następuje na podstawie zatwierdzonej kalkulacji wymkowej i cena ostateczna nie będzie wyższa od uzgodnionego limitu należności.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego: Cz. Rydalski

914

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 5 sierpnia 1954 r.

w sprawie określenia pojazdów samochodowych nie podlegających przepisom regulującym używanie ciężarowych pojazdów samochodowych w transporcie między osiedlami i wykorzystanie ich próżnych przebiegów.

Na podstawie § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1952 r. w sprawie używania ciężarowych pojazdów samochodowych w transporcie między osiedlami i wykorzystania ich próżnych przebiegów (Dz. U. Nr 29, poz. 197) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisom rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1952 r. w sprawie używania ciężarowych pojazdów samochodowych w transporcie między osiedlami i wykorzystania ich próżnych przebiegów (Dz. U. Nr 29, poz. 197) nie podlegają niżej wyszczególnione rodzaje ciężarowych pojazdów samochodowych o specjalnym przeznaczeniu należące do jednostek gospodarki uspołecznionej:

- 1) cysterny do przewozu cieczy i gazów,
- 2) baseny do przewozu ryb, stanowiące nadwozie pojazdu,

- 3) chłodnie,
- 4) platformy,
- 5) samochody-wystawy lub sklepy,
- 6) pojazdy przystosowane do przewozu:

- a) padliny,
- b) żywca zwierzęcego lub drobiu żywego,
- c) ładunków wyjątkowo objętościowych oraz wyjątkowo ciężkich a niepodzielnych i ponadwymiarowych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego:
w z. J. Burgin

915

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ I DYPLOMEM „ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w 1954 r. odznaką i dyplomem

„ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Ministra Hutnictwa:

Huhn Ryszard, Feliksik Karol, Zwiorek Jan;

przez Ministra Poczty i Telegrafów:

Cichocki Jan, Kosek Józef;

przez Ministra Przemysłu Lekkiego:

Susłowicz Ludwik, Urbańczyk Jan.